

Øjne væsentlige Mangel, at det at blive paa den nuværende Plads vilde blive fuldt saa dyrt som at flytte Banegaarden. En hel Del af disse Planer om at blive, hvor man var, gik ud paa, at det meste af St. Jørgens Sø skulde opfyldes. Disse Planer vare i det hele taget meget kostbare. Skal man blive paa den gamle Plads, kan det kun blive fordelagtigt, naar man afhjælper de værste af de nuværende Mangler. Skal man derimod gaa til en stor Omkalfatring, vil det sikkert blive en meget dyrere Løsning. Hvis man imidlertid kommer til det Resultat, at Spørgsmaalet skal løses i Lighed med, hvad der nu foreslaas, vil der sikkert kunne ske store Indskrænkninger og Besparelser. Jeg tvivler ikke om, at der vil kunne ske saa store Besparelser, at naar man medregner baade de Arealer, der kunne frigøres paa den nuværende Plads, som ogsaa Arealerne ude ved Nørrebro, vil Bekostningen ikke blive saa overordentlig stor. Det kan jeg dog ikke udtale mig om i Øjeblikket, men jeg tror, som sagt, at hvis man skal gaa til en radikal Omordning paa den gamle Plads, vil det blive lige saa dyrt som at flytte Banegaarden.

N. Andersen: Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at han vistnok, hvad Planernes Antal angaar, husker fejl. Der var vistnok 21 eller 22 i alt, og deraf vare de 17 baserede paa Anlæg Nord for Vesterbrogade. Det er for øvrigt ligegyldigt. Hvad jeg vilde sige er, at den ærede Ordfører for saa vidt har Ret i, at det kan se ud, som om de Projekter, der basere Banegaardens Anlæg paa den nuværende Plads, ere omtrent lige saa dyre som de, der gaa ud paa et Anlæg Syd for Vesterbrogade, men det er kun tilsyneladende. Det er kun under Hensyn til, at man skal kunne faa de mange Penge i Kassen for de frigjorte Arealer. Kan man i Stedet for at regne med de frigjorte Arealer regne med den supponerede Værdi af de frigjorte Arealer, er jeg enig med den ærede Ordfører i, at saa kunne vi lige saa godt for Pengenes Skyld gaa til Anlægget Syd for Vesterbrogade, men det spiller for mig en ikke ringe Rolle, om man skal regne med saa og saa mange hundrede Tusinde Kvadratalen Areal, hvis Benyttelse man delvis ikke er Herre over, eller man kan regne med saa og saa mange Millioner, som Værdien af disse Arealer udgør.

Hammerich: Jeg skal lige saa lidt som andre Medlemmer komme ind paa

nogen større Diskussion om, i hvad Retning dette Spørgsmaal til sidst skal løses, men jeg skal kun over for min ærede Sidemand til højre, det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) udtale, at det forholder sig ikke ganske saaledes med Kommissionsbehandlingen, som han udtalte. Der indkom 21 Projekter. Blandt disse var en hel Del ganske vilde og umulige, der var ogsaa adskillige meget dygtigt behandlede, med Løsninger i højst forskellige Retninger, og der var vel kun en 3—4 Stykker, der helt ud gik i det Spør, som Regeringsforslaget her; der var derimod mange, der havde en Kombination af Hovedtræk i Regeringsforslaget i Forbindelse med Forsøg paa at bevare en Station Nord for Vesterbrogade, medens der kun var nogle ganske faa, der havde forsøgt paa at samle alt væsentligt paa den nuværende Banegaards Plads, og der var egentlig kun to iblandt disse, som vakte saa megen Opsigt inden for Kommissionen, at man fandt det rigtigt at præmiere dem som gode Forsøg paa Løsninger ad den Vej. Det betegnende og betydende i Kommissionens Afgørelse var jo imidlertid det, at uagtet den der saa Løsninger, der vare dygtigt og samvittighedsfuldt udarbejdede, var hele Kommissionen, hvis Medlemmer for en ikke ringe Del bestod af Folk, der, indtil Kommissionen blev nedsat, havde været bestemte Modstandere af at flytte Banegaarden, paa eet Medlem nær enige om at anbefale, at Sagen løstes paa Basis af de tre højst præmierede Projekter, det vil sige paa det Grundlag, over hvilket Regeringens Forslag er bygget. Kommissionen kom med en sjælden Enstemmighed til at anbefale en Løsning i den Retning, der her er foreslaaet, og den kom dertil blandt andet af den Grund, at det havde vist sig, at, naar alt toges med i Beregningen, var det ogsaa den billigste Vej til at faa en tilfredsstillende Løsning. Nu vil jeg bemærke, at som Forslaget foreligger og først var behandlet i Statsbaneanlægene, kom det op til en saa stor Sum, at selv om man maatte sige, at det i sidste Instans var den billigste Maade til at faa en fuldstændig Løsning af denne Sag, blev Udgiften større, end man kunde vente Tilslutning til, og jeg tror, at det, der her er Tale om, er at holde en Løsning aaben, der paa en Gang tilfredsstiller, hvad Kommissionen forlangte, og ved Siden deraf i økonomisk Henseende kan være forsvarlig. Jeg er overbevist om, at dette kan naas, men jeg maa derhos tilføje, at selv om man ikke gik den Vej, selv om man vilde